

Una resposta independentista: L'abstenció a les eleccions al «Congreso»

written by Jordi Garcés | 10 de juny de 2016

Des del respecte cap a aquelles que des d'uns posicionaments nítidament d'esquerres apostaran per anar a votar el 26J i votaran pel dret a decidir i la ruptura, intentaré argumentar perquè defenso l'abstenció i no comparteixo l'opció d'anar a votar malgrat considerar-la legítima.

En primer lloc, apostar per l'abstenció significa, almenys en el cas català, deslegitimar a les urnes un marc territorial, polític i institucional que nega el dret a decidir al nostre poble i que no respecta en cap dels casos els nostres drets socials, polítics i civils. Una majoria abstencionista en territori català faria trontollar els esquemes mentals d'aquelles i aquells que pensen que unes noves relacions Catalunya – estat espanyol són possibles i, posaria en entredit la nul·la capacitat de l'Estat de recompondre's, quedant completament deslegitimada el procés de recentralització orquestrat des de Madrid contra els Països Catalans.

En segon lloc, aquesta majoria abstencionista també serviria per reafirmar els resultats del 27S i deixar encara més clar que la sobirania del nostre poble recau únicament en el Parlament de Catalunya.

En tercer lloc, no comparteixo l'opció d'anar a votar amb l'argument de buscar les contradiccions i deslegitimar des de Madrid el mateix estat espanyol. Aquest argument no em serveix, i no em serveix perquè a hores d'ara les cartes ja estan sobre la taula i el descrèdit dels grans partits espanyols a casa nostra no pot ser major. L'estat de les

autonomies és un fracàs i els petits canvis constitucionals i les reformes estatutàries no han servit per aconseguir un major autogovern i, en conseqüència, ja no poden ser moneda de canvi. L'única sortida és la ruptura amb l'estat i, aquesta, no es negocia a Madrid sinó a casa nostra.

En quart lloc, anar a votar per qüestions aritmètiques tampoc sembla ser una opció viable per l'independentisme. A hores d'ara, ERC i CDC ja saben que a Madrid no poden ser decisius. Per molt que hi haguessin complicitats amb l'únic gran partit partidari del dret a decidir, Podemos, saben que conjuntament tampoc sumen. Ni sumen ni condicionen, ja que a hores d'ara, també sabem que PP i PSOE no es mouran ni un mil·límetre en pro del dret a decidir. A més, aquestes complicitats que s'haurien de traduir en un pacte a escala d'estat entre aquestes forces és improbable després de veure la nul·la interacció al Parlament català entre JxSí i l'homòleg a Catalunya de Podemos, Catalunya Sí Que es Pot. Així doncs, penso que a les alçades que estem, gastar esforços en unes eleccions que, al meu entendre, no ens apropen de cap de les maneres a la ruptura democràtica amb l'estat espanyol és una pèrdua de temps.

Per acabar, una reflexió més de fons: Des del meu punt de vista, com més alt és l'esglaó institucional, més difícil és poder dur a terme les nostres demandes com a poble. Aquestes es difuminen, es burocratitzen molt més i tot el procés es dilata. Per això crec que la nostra prioritat hauria de seguir sent la de fer créixer l'independentisme des de la base. Des de les institucions municipals, l'esglaó més baix, però a la vegada més proper a la ciutadania. També des del municipalisme de carrer, treballant braç a braç amb entitats, col·lectius, associacions de veïns i, en definitiva, amb tot el teixit associatiu que vetlla dia a dia per la millora de les condicions de vida de les classes populars catalanes.

[Aquest article forma part del *Versus* Què han de fer els independentistes a les eleccions espanyoles? Cliqueu per](#)

llegir el versus de Míriam Nogueras.